

6093 26. Mars 1889: 2. Del af Lovf. om Hjelpekasser. 6094

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Spørgsmaal om Fremme af Forespørgsel til Indenrigsministeren af Folkethingetsmanden for Odense Amts 3die Valgkreds m. Fl. om den mellemkommunale Bestatning.

(Forespørgselen findes i Tidenden Sp. 6019).

Uden Afstemning gav Thinget sit Samtykke til, at Forespørgselen stilles.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Hjelpekasser.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 1386; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 1433 ff.)

Udenfor Betænkningen var intet Endringsforslag stillet.

Lovforslagets Paragrafer, de stillede Endringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til 3die Behandling fattes under Forhandling under Et.

Ordføreren (Nee rgaard): Som ærede Medlemmer kunne slutte sig til, er der ikke nogen særlig Udsigt til at faae denne Sag gennemført i indeværende Samling, eller, for at sige det rent ud, der er vel ingen Udsigt dertil. Naar Sagen staaar saaledes, tror jeg strax at maatte udtale, at dette ikke skyldes nogen Mangel paa Smødekommunen fra Udvalgets Side. Udvalgets Flertal har i denne Sag stillet sig paa det Standpunkt, at vi hellere ville have en, om end kun mindre, Ubet omfattende Reform paa dette vigtige Omraade gennemført end blot ingen. Jeg tror med Sandhed at kunne sige, at vi have viist vor Villighed til at strække os overdentlig vidt, hvis der til Gjengjæld for denne Villighed skulde

kunne opnaas en virkelig alvorlig Forhandling om Sagen og et praktisk Resultat. Naturligvis har der været et Punkt, det, som er Hovedpunktet i hele Lovforslaget, som vi maatte fastholde, nemlig Statstilskudet til Hjelpekasserne; med det staaer og falder hele dette Forslag. Det er nok muligt, at der kunde være opnaaet et Resultat, hvis vi havde villet gaa bort fra dette, opnaaet en eller anden Forandring med Hensyn til Sammenfætningen af de Fattiges Kasser's Bestyrelse eller en eller anden Forandring med Hensyn til de Indtægter, som tilfaldt disse Kasser eller saa, men Hovedpunktet, det Punkt, hvorfor dette Lovforslag overhovedet er indbragt, det, hvori det har sin Eksistensberettigelse, er selvsølgelig Spørgsmaalet om Statstilskudet. Derfor har dette Spørgsmaal været det faste Punkt, og vore Indrømmelser, som vi iøvrigt have været villige til at gjøre, have bestandig refereret sig til dette. Vil man gaa ind paa dette Princip under en eller anden Form, ville vi være villige til at strække os langt. Man har imidlertid vægret sig ganske ved at gaa ind paa dette Princip. Det er i Betænkningen udførlig udtalt, hvorledes man formentlig ikke med nogen som helst Ret, kan fremkomme med den Indvending mod Forslaget om Statstilskud til de frie Fattiggasser, at det skulde indeholde et ganske nyt og hidtil fra ingen kompetent Side anerkjendt Princip. Det er i Flertallets Betænkning særlig fremhævet, at den nuværende Regjering har erklæret sig villig til at gaa ind paa Principet, efterom der fra Regjeringens Side har været forelagt Forslag om, at Halvdelen af den foreslaaede Forøgelse af Brændevinsafgiften skulde gaa til de frie Fattiggasser. Naar Regjeringen for et Par Aar siden har kunnet stille et saadant Forslag, uden at der iøvrigt dermed fulgte nogen som helst Fordring om Reformen i vort Understøttelsesvæsen i det Hele taget, bort sagt uden nogen som helst anden Betingelse end en rent finantstlig, nemlig at der fremkom en forøget Indtægt for Statskassen, maatte vi altsaa gaa ud fra, at Regjeringen i og for sig ikke har Noget imod dette Princip. Selve Principet i Sagen, det Princip, man for Resten tidligere fra mange Sider har betjæmpet, er derimod at betragte som accepteret. En anden Ind-